

Arrest

nr. 75 606 van 21 februari 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die Musa DZHABRAILOV en Petimat ALKHANOVA, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, respectievelijk op 1 december 2011 en 30 december 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2012 waarbij de terechtzitting, waarvoor verzoeker opgeroepen werd te verschijnen, wordt bepaald op 19 januari 2012 en op de beschikking van 7 februari 2012 waarbij de terechtzitting, waarvoor verzoekster opgeroepen werd te verschijnen, wordt bepaald op 16 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord tijdens 's Raads terechtzitting van 19 januari 2012, de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor verzoeker, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gehoord tijdens 's Raads terechtzitting van 16 februari 2012, de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor verzoekster, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoeker en tweede verzoekster kwamen België binnen op 11 maart 2010 en dienden diezelfde dag voor een eerste maal een asielaanvraag in.

1.2. Op 3 mei 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.3. Op 30 november 2010 dienden verzoekers, die verklaren België sinds het indienen van hun eerste asielaanvraag niet meer te hebben verlaten, een tweede asielaanvraag in.

1.4. Op 28 oktober 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Eerste verzoeker en tweede verzoekster werden hiervan per aangetekend schrijven van respectievelijk 28 oktober 2011 en 29 november 2011 in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen welke luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker :

“A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger en van Tsjetsjeense origine te zijn. In maart 2000, bij het begin van de tweede Tsjetsjeense oorlog, werd het dorp waar u met uw gezin verbleef (Khoy-Choy in Komsomolkaye) heftig beschoten. U kon na enkele dagen met uw gezin uit het dorp vluchten naar Urus Martan. Uit vrees te worden vervolgd door de Federale troepen omwille van uw deelname aan de eerste Tsjetsjeense oorlog, vluchtte u alleen verder naar Goite. Omdat u zich steeds moest verschuilen om te ontsnappen aan de huiszoekingen, besliste u uit Tsjetsjenië te vluchten. Eind augustus 2000 vluchtte u naar Baku, Azerbeidzjan. Uw gezin bleef achter in Tsjetsjenië. Na uw vlucht heeft u geen contact meer gehad met uw echtgenote, D.(...) P.(...). In Baku kreeg u een vluchtelingenstatuut vanwege het UNHCR. U kreeg er ook beperkte hulp. U verbleef eerst bij een goede kennis, M.(...) A.(...). U en deze persoon waren de stichters van een politieke partij (Vaynakhs kaya Democraticeskaya Partia) in 1989. Na enkele maanden diende u een flat te delen met andere gezinnen. Omdat u geen volwaardig vluchtelingenstatuut had en uit vrees voor vervolgingen in Azerbeidzjan, vroeg u vanaf 2002 herhaaldelijk een hervestiging aan, zonder succes. Uw kennis M.(...) slaagde hierin en verblijft actueel in Canada. Uw vrees voor vervolging in Azerbeidzjan is vooreerst gebaseerd op enkele persoonlijke problemen. In de zomer van 2003 werd u op de bus lastig gevallen door een Rus die u zonder enige aanleiding wou slaan. U kon de slag ontwijken, sloeg zelf toe en kon ontvluchten. In de lente van 2004 werd u thuis lastig gevallen door een Tsjetsjeens sprekende persoon die u uitmaakte omwille van uw politieke ideeën. Er ontstond een handgemeen waarna deze persoon wegging. U vermoedt dat het een persoon was aan de kant van Kadyrov. Nadien kreeg u van verschillende kennissen, omwille van uw profiel, waarschuwingen om Azerbeidzjan te verlaten. Daarnaast ervaarde u constant dat u achtervolgd werd. U bent deze incidenten en bedreigingen niet gaan aangeven aan de Azerische autoriteiten omdat u ervan overtuigd bent dat afstammelingen van de communisten u toch niet zouden helpen. U heeft de incidenten wel gemeld bij het UNHCR. Ondertussen leerde u ook uw huidige echtgenote, A.(...) P.(...) (OV 6.594.450) kennen. Met het oog op een vlucht uit Azerbeidzjan kocht u voor u en uw huidige echtgenote in 2005 een Russisch internationaal paspoort. Omwille van financiële redenen konden jullie pas in september 2008 vluchten uit Azerbeidzjan. U vertrok op 6 september 2008 naar Istanbul, waar u een maand verbleef en vervolgens naar Polen reisde waar u op 10 oktober 2008 asiel aanvraag. Uw echtgenote vertrok eveneens op 6 september 2008 uit Azerbeidzjan, maar reisde naar haar familie in Tsjetsjenië. Daar verbleef ze enkele maanden om op 1 januari 2009 via Moskou naar Polen te vluchten. Zij vroeg asiel aan in Polen op 24 januari 2009. Jullie kregen een negatieve beslissing. Om te ontsnappen aan een voorziene repatriëring naar de Russische Federatie, vluchtten jullie op 10 maart 2009 naar België waar jullie op 11 maart 2009 aankwamen en dezelfde dag asiel aanvraag. Na de vaststelling van de asielaanvraag in Polen en het akkoord van Polen voor terugname nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 mei 2010 een weigeringsbeslissing (26quater). Jullie keerden niet terug naar Polen en op 30 november 2010 dienden jullie een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

U vreest in Tsjetsjenië en de Russische Federatie omwille van uw voormalig engagement in handen te vallen van de autoriteiten en het slachtoffer te worden van hun wandaden. Tegenover Azerbeidzjan vreest u te worden uitgeleverd aan de Russische Federatie, of zoals enkele andere Tsjetsjenen buiten de Russische Federatie, te worden aangehouden en gedood. Gelet op uw staatsburgerschap van de Russische Federatie en het ontbreken van een officieel statuut van vluchteling vanwege de autoriteiten in Azerbeidzjan, dient uw vrees te worden beoordeeld ten aanzien van de Russische Federatie. De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Op basis van uw verklaringen moet echter vastgesteld worden dat u uw actuele vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken. Vooreerst is er het feit dat u **vanuit Azerbeidzjan en Polen twee nieuwe documenten in Tsjetsjenië laat opmaken**. In november 2005 bekomt u een nieuw internationaal paspoort. Recent, op 29 december 2009 bekomt u een nieuw rijbewijs, uitgegeven in Berkat-Yurt, Tsjetsjenië. U verklaart dat u deze documenten niet zelf bent gaan halen, een kennis is uw rijbewijs in Tsjetsjenië gaan vervangen, en het internationaal paspoort heeft u via verre familie gekocht in Berkat-Yurt (CG I, p.3,4,9). Geconfronteerd met het feit dat uw handtekening op beide documenten staat en vervolgens geplastificeerd is, verklaart u dat dit in Azerbeidzjan is gebeurd (CG I,p.4). Als reden voor het bekomen van deze documenten verklaart u dat u een internationaal paspoort nodig had om uit Azerbeidzjan te geraken (CG I,p.4). Met betrekking tot het rijbewijs verklaart u dat het oude verlopen was en dat u een bewijs nodig had dat u een rijbewijs had (CG I,p.10). Deze verklaringen zijn echter niet overtuigend, en zijn niet afdoende om het risico te verantwoorden dat u liep om deze documenten te laten opmaken. Vooral het opmaken en bekomen van een internationaal paspoort is een ernstig element. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt dat de uitreiking van een internationaal paspoort slechts na akkoord van de FSB kan gebeuren. De uitreiking van een internationaal paspoort is dan ook een indicatie dat u niet (langer) geïsoleerd wordt door de Russische autoriteiten. Ook in uw hoofde wijzen deze aanvragen op een ongegronde vrees zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Ook **ontbreekt het in uw dossier en in uw verklaringen aan objectieve aanwijzingen dat u actueel een risico zou lopen in Tsjetsjenië** omwille van uw voormalig politiek engagement en deelname aan de eerste oorlog. U haalt twee incidenten aan in Azerbeidzjan in 2003 en 2004, u verklaart dat u gevolgd werd, u verwijst naar de moord van een Tsjetsjeen in Azerbeidzjan, en u verklaart dat uw kennissen u allen aanraadden te vluchten om te ontsnappen aan de Tsjetsjeense structuren die u in Azerbeidzjan kunnen vervolgen (CG I,p.9-10, CG II, p.2-6). Uw vrouw haalt ook de ontvoering aan van onbekende jongeren door militairen, en waarvan vrienden van de zoon van een nicht getuige waren (CG vrouw,p.5). Wat betreft deze incidenten en het achtervolgen, nergens blijkt dat deze feiten uitgaan van de Tsjetsjeense autoriteiten met de bedoeling u te vervolgen. U kan dit enkel vermoeden (CG II,p.3,6,7). In deze context is ten andere een tegenstrijdigheid vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u dat de vader van het incident in 2004 de Wahhabeten vertegenwoordigde ("de mannen met baarden die de tweede oorlog begonnen") (CG I,p.5). Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal zegt u dat u denkt dat hij Kadyrov vertegenwoordigde (CG II,p. 3). Geconfronteerd met deze uiteenlopende verklaring, verklaart u dat het slechts een vermoeden is, dat het van beide kanten kan komen (CG II,p. 6). Deze verklaring is niet overtuigend, aangezien het geen antwoord is op de vraag waarom uw vermoedens twee verschillende richtingen uitgaan, afhankelijk van het moment waarop u de vraag wordt gesteld. Met betrekking tot de door u aangehaalde achtervolgers is het vreemd dat, indien de Tsjetsjeense of Russische autoriteiten u zouden viseren en willen vervolgen, zij u verschillende jaren achtervolgen, zonder dat hier kennelijk een gevolg aan wordt gegeven. Hieromtrent dient ook opgemerkt te worden dat u eerder, wanneer u gevraagd werd of u na 2004 nog problemen hebt ervaren, verklaarde : "Niet tegenover mij" (CG I,p. 9). Pas wanneer u expliciet gevraagd werd of u achtervolgd werd (zoals u verklaarde in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal) verklaarde u van wel (CG II,p.4). Wat betreft de moord op een Tsjetsjeen en de getuigenis van een verdwijning aangehaald door uw vrouw (CG I,p.10 ; CG vrouw,p.5); deze geïsoleerde incidenten zijn geen aanwijzing dat u persoonlijk wordt geïsoleerd, of dat u omwille van uw profiel een risico loopt op vervolging. Gevraagd op basis van welke feiten uw kennissen u aanraadden te vluchten kan u geen concreet antwoord geven. U vertelt over de Tsjetsjeense strijd en hangt een verhaal op over uw gelijkenis met D.(...), en dat er geruchten waren dat D.(...) een nieuw leger klaarmaakte (CG II,p.2-4). Gevraagd of u hierdoor persoonlijk enig probleem heeft ondervonden, moet u uiteindelijk negatief antwoorden (CG II,p.2- 6). Voorgaande verklaringen en vaststellingen in verband met concrete aanwijzingen aangaande een actuele vrees voor vervolging, zijn dan ook onvoldoende om een vrees voor vervolging te kunnen vermoeden. Aangaande uw echtgenote A.(...) P.(...) (OV 6.594.450) is eveneens een negatieve beslissing genomen. Zij baseert haar vrees grotendeels op uw problemen, maar haalt ook eigen problemen aan ten aanzien van de Russische Federatie. Over haar problemen werd het volgende gesteld : "Wat betreft uw persoonlijke problemen en vrees ten opzichte van Tsjetsjenië dient het volgende te worden opgemerkt : U verklaart dat u tot 2006 geregeld bezoek kreeg vanwege de Federale autoriteiten en bedreigd werd omwille van het engagement van uw familie in het gewapend conflict. Volledig tegenstrijdig met uw aangehaalde vrees staan echter uw verschillende reizen naar Tsjetsjenië en de Russische Federatie. Net als uw man heeft u een internationaal paspoort bekomen, maar u heeft dit bovendien effectief gebruikt om verschillende malen te reizen naar Tsjetsjenië. Zo bent u sinds 2007 minstens een vijftal keer op bezoek geweest voor

periodes van gemiddeld enkele weken, zo blijkt uit uw verklaringen en uw internationaal paspoort. In januari 2008 bent u bovendien opgenomen in een ziekenhuis in Rostov voor een behandeling. U reisde er heen vanuit Tsjetsjenië (CG,p.4-5 ; internationaal paspoort, p.3-7). U bent ook uit Azerbeidzjan gevluht via Tsjetsjenië en de Russische Federatie, u verbleef zelfs verschillende maanden in Tsjetsjenië voor u doorreisde naar Polen (Dienst Vreemdelingenzaken, punt 35). Geconfronteerd met het feit dat u ondanks een vrees tegenover de autoriteiten langere periodes in Tsjetsjenië bij uw moeder verblijft, verklaart u dat u bij familieleden verbleef (CG p.4). U verklaart tevens dat u en uw moeder een nauwe band hadden en dat zij niet weg wilde uit Tsjetsjenië (CG, p.4,6). Met betrekking tot de opname in het ziekenhuis verklaarde uw man dat het beter was dan in Azerbeidzjan (CG man I,p.9). Hoewel begrip kan getoond worden voor de motieven van deze reizen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat deze reizen en deze houding diametraal staat tegenover de aangehaalde vrees. Zelfs in geval van verblijf bij familieleden stelt u zich door de verschillende controles aan de grens- en controleposten bloot aan de aandacht van de autoriteiten." Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat uw broers Z.(...), S.(...) M.(...)-K.(...) (OV 5.625.878), Z.(...), A.(...) M.(...)-H.(...) (OV 5.580.191), Z.(...), R.(...) M.(...) (OV 6.133.173) en uw moeder Z.(...) A.(...) (OV 6.384.524) elk het statuut van vluchteling hebben gekregen omwille van hun individuele problemen of profiel. Echter, uit het individuele dossier van u en uw echtgenote, en zoals hoger gemotiveerd, blijkt duidelijk dat er wat u betreft, geen sprake is van een gegronde en actuele vrees voor vervolging. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw reispaspoort en rijbewijs werden hoger reeds besproken. De identiteits- en andere gegevens in deze documenten worden niet betwist. De gegevens in uw huwelijksattest, militair boekje, Sovjet paspoort, eigendomsattest, attest vernietiging woning, attesten van Tsjetsjeense vertegenwoordiging, brief van het UNHCR, vluchtelingenkaart Azerbeidzjan, antwoord van het OVSE, de Franse, Nederlandse en Amerikaanse ambassade, de aanvragen en antwoorden in verband met hervestiging vanuit Azerbeidzjan, de vreemdelingenkaart van u en uw vrouw in Polen, en het antwoord van het Europees Hof in verband met uw klacht over uw situatie in Polen, staan evenmin ter discussie. Deze documenten en elementen betreffen echter niet uw vrees ten opzichte van de Russische Federatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van tweede verzoekster :

A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger en van Tsjetsjeense origine te zijn. U heeft drie broers welke allen actief zijn of waren bij het gewapend verzet in Tsjetsjenië. Omwille hiervan kwamen de federale autoriteiten regelmatig bij jullie thuis in Grozny. Ze waren vooral op zoek naar uw broer K.(...) die in Ingoesetië verbleef. In mei 2003 werd u persoonlijk bedreigd door de autoriteiten en probeerde men u mee te nemen. De burens konden dit verhinderen, maar na dit incident meenden u en uw moeder dat het beter was dat u zou vluchten. In oktober 2003 vluchtte u naar Baku, Azerbeidzjan, waar uw broer K.(...) ondertussen verbleef. In Baku leerde u D.(...) M.(...) (OV 6.594.446) kennen. Jullie huwden en via het UNHCR hadden jullie er een vluchtelingenstatuut. In Azerbeidzjan had uw man verschillende problemen. Zelf had u geen problemen in Azerbeidzjan. Omwille van de problemen van uw man werd beslist Azerbeidzjan te verlaten. In september 2009 vluchtte u uit Baku, Azerbeidzjan naar uw moeder in Grozny. U verbleef er enkele maanden bij familie om op 19 januari 2009 via Moskou naar Polen te vluchten. Daar vervoegde u uw man en vroeg asiel aan op 24 januari 2009. Jullie kregen een negatieve beslissing. Om te ontsnappen aan een voorziene repatriëring naar de Russische Federatie, vluchtten

jullie op 10 maart 2009 naar België waar jullie op 11 maart 2009 aankomen en dezelfde dag asiel aanvragen. Na de vaststelling van de asielaanvraag in Polen en het akkoord van Polen voor terugname neemt de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 mei 2010 een weigeringsbeslissing (26quater). Jullie keren niet terug naar Polen en op 30 november 2010 dienen jullie een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

U vreest dat uw man in Azerbeidzjan en de Russische Federatie zal worden opgepakt door de Tsjetsjeense structuren. U vreest persoonlijk in Tsjetsjenië te kunnen worden aangehouden en vervolgd. Gelet op uw staatsburgerschap van de Russische Federatie en het ontbreken van een officieel statuut van vluchteling vanwege de autoriteiten in Azerbeidzjan, dient uw vrees te worden beoordeeld ten aanzien van de Russische Federatie. De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. U baseert uw asielaanvraag deels op dezelfde feiten en motieven als dewelke zijn aangehaald door uw echtgenoot, D.(...) M.(...) (OV 6.594.446). In het kader van zijn asielaanvraag heb ik een beslissing tot weigering van het statuut van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg dient ook voor u wat betreft deze gemeenschappelijke problemen eenzelfde appreciatie te worden gemaakt. De motivering van de beslissing van uw man luidt als volgt : "U vreest in Tsjetsjenië en de Russische Federatie omwille van uw voormalig engagement in handen te vallen van de autoriteiten en het slachtoffer te worden van hun wandaden. Tegenover Azerbeidzjan vreest u te worden uitgeleverd aan de Russische Federatie, of zoals enkele andere Tsjetsjenen buiten de Russische Federatie, te worden aangehouden en gedood. Gelet op uw staatsburgerschap van de Russische Federatie en het ontbreken van een officieel statuut van vluchteling vanwege de autoriteiten in Azerbeidzjan, dient uw vrees te worden beoordeeld ten aanzien van de Russische Federatie. De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Op basis van uw verklaringen moet echter vastgesteld worden dat u uw actuele vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken. Vooreerst is er het feit dat u **vanuit Azerbeidzjan en Polen twee nieuwe documenten in Tsjetsjenië laat opmaken**. In november 2005 bekomt u een nieuw internationaal paspoort. Recent, op 29 december 2009 bekomt u een nieuw rijbewijs, uitgegeven in Berkat-Yurt, Tsjetsjenië. U verklaart dat u deze documenten niet zelf bent gaan halen, een kennis is uw rijbewijs in Tsjetsjenië gaan vervangen, en het internationaal paspoort heeft u via verre familie gekocht in Berkat-Yurt (CG I, p.3,4,9). Geconfronteerd met het feit dat uw handtekening op beide documenten staat en vervolgens geplastificeerd is, verklaart u dat dit in Azerbeidzjan is gebeurd (CG I,p.4). Als reden voor het bekomen van deze documenten verklaart u dat u een internationaal paspoort nodig had om uit Azerbeidzjan te geraken (CG I,p.4). Met betrekking tot het rijbewijs verklaart u dat het oude verlopen was en dat u een bewijs nodig had dat u een rijbewijs had (CGI,p.10). Deze verklaringen zijn echter niet

overtuigend, en zijn niet afdoende om het risico te verantwoorden dat u liep om deze documenten te laten opmaken. Vooral het opmaken en bekomen van een internationaal paspoort is een ernstig element. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt dat de uitreiking van een internationaal paspoort slechts na akkoord van de FSB kan gebeuren. De uitreiking van een internationaal paspoort is dan ook een indicatie dat u niet (langer) geïsoleerd wordt door de Russische autoriteiten. Ook in uw hoofde wijzen deze aanvragen op een ongegronde vrees zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Ook **ontbreekt het in uw dossier en in uw verklaringen aan objectieve aanwijzingen dat u actueel een risico zou lopen in Tsjetsjenië** omwille van uw voormalig politiek engagement en deelname aan de eerste oorlog. U haalt twee incidenten aan in Azerbeidzjan in 2003 en 2004, u verklaart dat u gevolgd werd, u verwijst naar de moord van een Tsjetsjeen in Azerbeidzjan, en u verklaart dat uw kennissen u allen aanraadden te vluchten om te ontsnappen aan de Tsjetsjeense structuren die u in Azerbeidzjan kunnen vervolgen (CG I, p.9-10, CG II, p.2-6). Uw vrouw haalt ook de ontvoering aan van onbekende jongeren door militairen, en waarvan vrienden van de zoon van een nicht getuige waren (CG vrouw, p.5). Wat betreft deze incidenten en het achtervolgen, nergens blijkt dat deze feiten uitgaan van de Tsjetsjeense autoriteiten met de bedoeling u te vervolgen. U kan dit enkel vermoeden (CG II, p.3,6,7). In deze context is ten andere een tegenstrijdigheid vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u dat de dader van het incident in 2004 de Wahhabeten vertegenwoordigde ("de mannen met baarden die de tweede oorlog begonnen") (CG I, p.5). Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal zegt u dat u denkt dat hij Kadyrov vertegenwoordigde (CG II, p. 3). Geconfronteerd met deze uiteenlopende verklaring, verklaart u dat het slechts een vermoeden is, dat het van beide kanten kan komen (CG II, p. 6). Deze verklaring is niet overtuigend, aangezien het geen antwoord is op de vraag waarom uw vermoedens twee verschillende richtingen uitgaan, afhankelijk van het moment waarop u de vraag wordt gesteld. Met betrekking tot het door u aangehaalde achtervolgers is het vreemd dat, indien de Tsjetsjeense of Russische autoriteiten u zouden viseren en willen vervolgen, zij u verschillende jaren achtervolgen, zonder dat hier kennelijk een gevolg aan wordt gegeven. Hieromtrent dient ook opgemerkt te worden dat u eerder, wanneer u gevraagd werd of u na 2004 nog problemen hebt ervaren, verklaarde : "Niet tegenover mij" (CG I, p. 9). Pas wanneer u expliciet gevraagd werd of u achtervolgd werd (zoals u verklaarde in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal) verklaarde u van wel (CG II, p.4). Wat betreft de moord op een Tsjetsjeen en de getuigenis van een verdwijning aangehaald door uw vrouw (CG I, p.10 ; CG vrouw, p.5); deze geïsoleerde incidenten zijn geen aanwijzing dat u persoonlijk wordt geïsoleerd, of dat u omwille van uw profiel een risico loopt op vervolging. Gevraagd op basis van welke feiten uw kennissen u aanraadden te vluchten kan u geen concreet antwoord geven. U vertelt over de Tsjetsjeense strijd en hangt een verhaal op over uw gelijkenis met D.(...), en dat er geruchten waren dat D.(...) een nieuw leger klaarmaakte (CG II, p.2-4). Gevraagd of u hierdoor persoonlijk enig probleem heeft ondervonden, moet u uiteindelijk negatief antwoorden (CG II, p.2- 6). Voorgaande verklaringen en vaststellingen in verband met concrete aanwijzingen aangaande een actuele vrees voor vervolging, zijn dan ook onvoldoende om een vrees voor vervolging te kunnen vermoeden. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat uw broers Z.(...), S.(...) M.(...)-K.(...) (OV 5.625.878), Z.(...), A.(...) M.(...)-H.(...) (OV 5.580.191), Z.(...), R.(...) M.(...) (OV 6.133.173) en uw moeder Z.(...) A.(...) (OV 6.384.524) elk het statuut van vluchteling hebben gekregen omwille van hun individuele problemen of profiel. Echter, uit het individuele dossier van u en uw echtgenote, en zoals hoger gemotiveerd, blijkt duidelijk dat er wat u betreft, geen sprake is van een gegronde en actuele vrees voor vervolging. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw reispaspoort en rijbewijs werden hoger reeds besproken. De

identiteits- en andere gegevens in deze documenten worden niet betwist. De gegevens in uw huwelijksattest, militair boekje, Sovjet paspoort, eigendomsattest, attest vernietiging woning, attesten van Tsjetsjeense vertegenwoordiging, brief van het UNHCR, vluchtelingenkaart Azerbeidzjan, antwoord van het OVSE, de Franse, Nederlandse en Amerikaanse ambassade, de aanvragen en antwoorden in verband met hervestiging vanuit Azerbeidzjan, de vreemdelingenkaart van u en uw vrouw in Polen, en het antwoord van het Europees Hof in verband met uw klacht over uw situatie in Polen, staan evenmin ter discussie. Deze documenten en elementen betreffen echter niet uw vrees ten opzichte van de Russische Federatie." Wat betreft uw persoonlijke problemen en vrees ten opzichte van Tsjetsjenië dient het volgende te worden opgemerkt : U verklaart dat u tot 2006 geregeld bezoek kreeg vanwege de Federale autoriteiten en bedreigd werd omwille van het engagement van uw familie in het gewapend conflict. Volledig tegenstrijdig met uw aangehaalde vrees staan echter uw verschillende reizen naar Tsjetsjenië en de Russische Federatie. Net als uw man heeft u een internationaal paspoort bekommen, maar u heeft dit bovendien effectief gebruikt om verschillende malen te reizen naar Tsjetsjenië. Zo bent u sinds 2007 minstens een vijftal keer op bezoek geweest voor periodes van gemiddeld enkele weken, zo blijkt uit uw verklaringen en uw internationaal paspoort. In januari 2008 bent u bovendien opgenomen in een ziekenhuis in Rostov voor een behandeling. U reisde er heen vanuit Tsjetsjenië (CG,p.4-5 ; internationaal paspoort, p.3-7). U bent ook uit Azerbeidzjan gevlucht via Tsjetsjenië en de Russische Federatie, u verbleef zelfs verschillende maanden in Tsjetsjenië voor u doorreisde naar Polen (Dienst Vreemdelingenzaken, punt 35). Geconfronteerd met het feit dat u ondanks een vrees tegenover de autoriteiten langere periodes in Tsjetsjenië bij uw moeder verblijft, verklaart u dat u bij familieleden verbleef (CG p.4). U verklaart tevens dat u en uw moeder een nauwe band hadden en dat zij niet weg wilde uit Tsjetsjenië (CG, p.4,6). Met betrekking tot de opname in het ziekenhuis verklaarde uw man dat het beter was dan in Azerbeidzjan (CG man 1,p.9). Hoewel begrip kan getoond worden voor de motieven van deze reizen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat deze reizen en deze houding diametraal staat tegenover de aangehaalde vrees. Zelfs in geval van verblijf bij familieleden stelt u zich door de verschillende controles aan de grens- en controleposten bloot aan de aandacht van de autoriteiten. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw reispaspoort en attest van ziekenhuisopname werden hoger reeds besproken. De identiteits- en andere gegevens in deze documenten worden niet betwist. De gegevens in de geboorteakte van uw dochter staan evenmin ter discussie, maar betreffen alleen identiteitsgegevens.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de rechtspleging

2.1. Eerste verzoeker en tweede verzoekster dienden respectievelijk op 1 december 2011 en 30 december 2011 een verzoekschrift in tegen de ten aanzien van hen genomen beslissingen d.d. 28 oktober 2011. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekers aan dat het onderzoek van hun asielaanvraag manifest gebrekkig, onvolledig en onzorgvuldig werd uitgevoerd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers menen dat hun dossier om die reden moet teruggestuurd worden naar de zetel van het Commissariaat-generaal en aanvullende onderzoeksmaatregelen moeten bevolen worden. Verzoekers merken op dat zij bij hun asielaanvraag verschillende “*protection letters*” van UNHCR bijgebracht hebben. Hoewel zij deze stukken hebben bijgebracht, zo vervolgen ze, heeft de commissaris-generaal geen enkel bijkomend onderzoek gevoerd naar de inhoud van hun dossier bij UNHCR. Nochtans, zo voegen ze eraan toe, bieden/boden de door hen bijgebrachte stukken de mogelijkheid om op een eenvoudige wijze kennis te nemen van de inhoud van hun dossier en de reden van de toekenning van de bescherming. Ten onrechte wordt dit essentieel gegeven genegeerd in de bestreden beslissingen, aldus verzoekers. Verzoekers verzoeken de Raad derhalve hun dossier terug te zenden naar de zetel van de commissaris-generaal en hem te bevelen: minstens kennis te nemen van de inhoud van hun dossier bij UNHCR, dit dossier bij het administratief dossier te voegen en standpunt in te nemen nopens de inhoud van het dossier en de actualiteit van de erin weergegeven en weerhouden vervolging van verzoekers. Voorts laten verzoekers gelden dat aangezien zij reeds erkend werden als vluchteling, hetgeen, zo stellen ze, bevestigd wordt in de bestreden beslissingen, het aan de commissaris-generaal toekomt om aan te tonen dat er goede redenen zijn die erop wijzen dat er geen vervolging meer zal plaatsvinden. Volledigheidshalve merken verzoekers op dat de door hen opgevraagde documenten, in het bijzonder verzoekers internationaal paspoort, hun vrees voor vervolging ondersteunen en geenszins tegenspreken. Verzoekers vragen ondergeschikt de bestreden beslissingen te willen vernietigen, hun dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal en de door hen opgeworpen/uiteengezette onderzoeksmaatregelen te bevelen.

3.2. De Raad stelt vast dat de asielaanvragen van verzoekers in de bestreden beslissingen werden beoordeeld ten aanzien van hun land van herkomst, met name de Russische Federatie, en meer specifiek de deelrepubliek Tsjetsjenië. In hun verzoekschriften leveren verzoekers voornamelijk inhoudelijke kritiek op deze beoordeling door de commissaris-generaal.

3.3. Artikel 48/3, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.” Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A.2 van dit Verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.” Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Pb.L. 30 september 2004, afl. 304, 12) kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “*land van herkomst*”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als “*het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats*” (artikel 2, k)) van de voornoemde richtlijn.

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de

nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekende partij de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. De Raad wijst er evenwel op dat, zo de verzoekende partij in een ander land erkend werd als vluchteling, zij geen rechtstreeks belang kan doen gelden om haar asielaanvraag ook door de Belgische overheid te laten onderzoeken, tenzij zij ten aanzien van dat ander land vluchtelingenrechtelijke vrees of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zo haar in een andere lidstaat de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, kan de verzoekende partij geen rechtstreeks belang doen gelden om deze status in België toegekend te zien, tenzij zij ten aanzien van die andere lidstaat vluchtelingenrechtelijke vrees of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet kan doen gelden.

3.4. Uit de gegevens van de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers verklaarden dat zij in Azerbeidzjan, waar eerste verzoeker en tweede verzoekster respectievelijk zouden zijn toegekomen in augustus 2000 en oktober 2003 en waar zij samen zouden hebben verbleven tot september 2008, als vluchteling werden geregistreerd en er een statuut kregen (Administratief dossier verzoeker, stuk 5, gehoorverslag CGVS 05/05/2011, p. 3, 4, 8 en 9 en AD verzoekster, stuk 3, gehoorverslag CGVS 06/06/2011, p. 2 en 5). Verzoekster spreekt in dit verband over een “*vluchtelingenstatuut*”, daar waar verzoeker meent dat het (statuut) geen vluchtelingenstatuut betref/betreft (AD verzoekster, stuk 3, gehoorverslag CGVS 06/06/2011, p. 2 en AD verzoeker, stuk 5, gehoorverslag CGVS 05/05/2011, p. 3). Verzoekers ondersteunen hun verklaringen met betrekking tot de bescherming die hen in Azerbeidzjan zou zijn geboden met een “*Protection Letter*” waarin staat vermeld dat zij beiden “*Refugees under the mandate of the UNHCR*” zijn, en met een “*Refugee ID Card*” op naam van verzoeker en uitgereikt door UNHCR, stukken waarvan het origineel aan het Commissariaat-generaal werd voorgelegd (AD verzoeker, stuk 15, Documenten, Attest UNHRC Azerbeidzjan en Vluchtelingenstatuut Azerbeidzjan).

3.5. De Raad stelt vast dat het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissingen met betrekking tot de bescherming die verzoekers in Azerbeidzjan verkregen, een zeer ambigue houding aanneemt. Immers, in de bestreden beslissingen wordt eerst opgemerkt dat verzoekers in Baku, Azerbeidzjan via/vanwege UNHCR een vluchtelingenstatuut kregen, vervolgens wordt gesteld dat gelet op hun staatsburgerschap van de Russische Federatie en “*het ontbreken van een officieel statuut van vluchteling vanwege de autoriteiten in Azerbeidzjan*” verzoekers’ vrees beoordeeld dient te worden ten aanzien van de Russische Federatie, en tot slot wordt erop gewezen dat “*De gegevens in uw (...) brief van het UNHCR, vluchtelingenkaart Azerbeidzjan (...) staan evenmin ter discussie*” (Bestreden beslissingen verzoeker en verzoekster, p. 1, 2 en 4).

3.6. Uit de administratieve dossiers, noch uit verzoekers’ verklaringen, noch uit de documenten die zij in dit verband neerlegden, blijkt echter geenszins wat de specifieke inhoud is van de bescherming die verzoekers in Azerbeidzjan werd/wordt geboden en of deze bescherming inmiddels heeft opgehouden te bestaan.

3.7. Zoals hierboven uitvoerig werd uiteengezet, is het antwoord op de vraag welke vorm van internationale bescherming verzoekers in Azerbeidzjan verkregen hebben en of zij zich vandaag nog op deze bescherming kunnen beroepen, van cruciaal belang om enerzijds te beoordelen of zij een rechtstreeks belang kunnen doen gelden om in België alsnog een beschermingsstatus te verkrijgen en om anderzijds te bepalen ten aanzien van welk land de asielaanvraag desgevallend moet worden beoordeeld. Aangezien er geen duidelijkheid bestaat over de status die verzoekers in Azerbeidzjan hadden, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken nrs. RvV 84 418 / IV en RvV 87 390 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 oktober 2011 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN